

תת"ע 7987/12/18 - מדינת ישראל נגד אמןון מלמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18-12-7987 מדינת ישראל נ' מלמד

לפני כבוד השופט שרת קריספין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

נגד

אמנון מלמד

הנאשם:

פסק דין

ביום 10.2.19, הוריתי על זיכוי של הנאשם. להלן נימוקי הזיכוי

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.7.18, הודיעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

ה הנאשם כפר באישום המvioח לו וטען: **בשות אופן לא נכון, יש לי תצהיר של הנושא שישב ליידי . הטלפון הנידי שלי היה בתוך מתקן הקפה, סגור ומסגור. לא אחזתי ולא דיברתי ולא געתי ולא ראיתי אותו אפילו. הוא היה בתוך מתקן הקפה עם שני המכסים. אני מבקש לזמן את העד גד לسري ת.ג. 055664452 מרח' הבנאי 24 חולון, זו כנראה הכתובת שבה הוא עובד.**

התיק נקבע לשמעית ראיות ליום 10.2.19 ובמועד זה, התייצב עד תביעה אחד בלבד מבין שניים וכן, התייצבו הנאשם ועד הגנה, שזמן באמצעות בית המשפט, לאחר שהנאשם הפקיד עבورو שכר עדים.

נכח האמור ומשהובחר לב"כ המאשימה, כי דחית הדיוון, על מנת שעד התביעה שני יתייצב, תהיה רק בכפוף לתשלום הוצאות לנאים, ויתריה המאשימה על עדותו של העד השני.

מטעם המאשימה, העיד رس"מ מימון כהן, עורך הדוח והוגש הדוח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד הגנה, מר גד לسري.

על פי גרסת המאשימה, ביום 24.7.18, בסמוך לשעה 05:58, נפגה הנאשם ברכבת בחולון, ברחוב הפלד, מכיוון מזרחה לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבניין מס' 8, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד במקום לצורך אכיפה, כאשר הוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד, כהה ומורידו מאוזן ימין כלפי מטה. העד החל בניסיונה אחריו רכב הנאשם, שמר על קשר עין עמו ועצר את הרכב לאחר כברת דרך קצרה. העד הסביר לנאים את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים:

עמוד 1

אני לא דיברתי. זה הוא שדיבר בטלפון".

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך הטלפון הנייד שלו היה בתוך מתן להנחת קפה והוא לא אחז בו ולא השתמש בו. לගרטסו, הנושא לצד, הוא שעשה שימוש בטלפון הנייד והעד שגה.

עד ההגנה, העיד דברים דומים ומסר, כי נסע לצדו של הנאשם, שהוא לquoah במוסך בו הוא עובד ובמהלך הנסעה, אשטו התקשרה אליו, על מנת לברך אותו ליום הולדתו, שחל באותו יום. העד הציג בבית המשפט צילום של ההודעה המוקלטת מאשטו, מיום 24.7.18, שעה 07:56.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בוחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידת הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המאמינה, כאמור, וויתרה על העדתו של עד תביעה נוספת ונוסף ויש בכך ממשום פגיעה ממשית בהגנתו של הנאשם.

הנאשם עמד על גרטסו, ועדותו בבית המשפט, כמו גם עדותו של עד ההגנה, שנתמכה בצילום ההודעה הרלוונטית, עשו עלי רושם אמיתי יותר.

בע"פ 4004/98 רשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריך, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בזודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את שוטר כעדיפה...הוא עלול גם להטעות שלא במקרה. על כן צריכה הערקה הדינית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעיד בספק את הביטחון באמונותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתיהה, אין היא הסתרות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

נדמה כי העד נפל לככל טעות במקורה שבפני שגה לחשוב כי הנאשם מחזיק בטלפון הנייד, בעוד שהוא זה הנושא לצד.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

המציאות תשליך עותק לצדים.